REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Stalna služba u Trogiru
Obala bana Berislavića 1
21220 Trogir

Poslovni broj: P-1889/2024-49

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Trogiru, po sutkinji Mirni Veža, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Ante Tomaš pok Mladena iz Segeta Donjeg, Petra Krešimira IV br 12 (OIB:74021522666), zastupan po punomoćniku Milošu Kandžija, odvjetniku iz Trogira, protiv tuženika Ante Špika pok Josipa iz Segeta Donjeg, Put Vlaške 1 (OIB: 62415192574 zastupan po punomoćniku Dejanu Biliću, odvjetniku u Kaštel Kambelovcu, odvjetniku u Trogiru, radi utvrđenja prava stvarne služnosti, nakon glavne i javne rasprave, zaključene dana 14. rujna 2026. u nazočnosti stranaka i njihovih opunomoćenika, na ročištu radi objave presude, 27. listopada 2026.

p r e s u d i o j e :

1. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

“I Utvrđuje se postojanje prava stvarne služnosti puta prolaza pješke i kolima preko dijela čest. zem. 3155/1 upisana u ZU 910 KO Seget i to dijela koji je u skladu s nalazom i mišljenjem stalnog sudskog vještaka Daria Blaževića Vj 80/2025 označen kao lik A-B-C-D-E-F-G-A površine 129m2, a u korist čest. zem. 3155/7 upisane u ZU 4513 i čest. zem. 3169 upisana u ZU 6541 obje KO Seget.

II Ovlašćuje se tužitelj Ante Tomaš da na temelju ove presude može zatražiti i postići uknjižbu prava služnosti puta prolaza pješke i kolima na teret dijela čest. zem. 3155/1 upisana u ZU 910 KO Seget i to dijela koji je u skladu s nalazom i mišljenjem stalnog sudskog vještaka Daria Blaževića Vj 80/2025 označen kao lik A-B-C-D-E-F-G-A površine 129m2, u korist čest. zem. 3155/7 upisana u ZU 4513 i čest. zem. 3169 upisana u ZU 6541 obje KO Seget, što je upisani vlasnik Špika Ante dužan trpjeti.

III Utvrđuje se postojanje prava stvarne služnosti polaganja instalacija struje, vode i kanalizacije preko dijela nekretnine označene kao čest. zem. 3155/1 upisane u ZU 910 KO Seget, a koji dio je u skladu s nalazom i mišljenjem stalnog sudskog vještaka Daria Blaževića Vj 80/2025 označen kao lik T-H-F-G-T površine 9m2, lik H-I-E-F-H - površine 12m2 te lik H-I-J-D-E-F-H površine 24m2, a u korist čest. zem. 3155/7 upisana u ZU 4513 i čest. zem. 3169 upisana u ZU 6541 obje KO Seget.

IV Ovlašćuje se tužitelj Ante Tomaš da na temelju ove presude može zatražiti i postići uknjižbu prava služnosti polaganja instalacija struje, vode i kanalizacije na teret čest. zem. 3155/1 upisana u ZU 910 KO Seget na dijelu koji je u skladu s nalazom i

mišljenjem stalnog sudskog vještaka Daria Blaževića Vj 80/2025 označen kao lik T-H-F-G-T površine 9m2, lik H-I-E-F-H -površine 12m2 te lik H-I-J-D-E-F-H površine 24m2 u korist čest. zem. 3155/7 upisana u ZU 4513 i čest. zem. 3169 upisana u ZU 6541 obe KO Seget, što je upisani vlasnik Špika Ante dužan trpjeti."

V Nalaže se tuženom u roku od 15 dana isplatiti tužitelju parnični trošak zajedno s zateznom kamatom koja se određuje po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena od dana presuđenja pa do konačne isplate."

2. Nalaže se tužitelju u roku od 15 dana isplatiti tuženiku parnični trošak u visini od 3.000,00 eur-a dok je za više zatraženo, zahtjev odbijen kao neosnovan.

Obrazloženje

1. U tužbi podnesenoj 21. svibnja 2024. navodi se da je tužitelj vlasnik za cijelo nekretnina označenih kao čest. zem. 3169 upisana u ZU 6541 i čest. zem. 3155/7 upisana u ZU 4513 obje KO Seget. Tuženik da je vlasnik za cijelo nekretnina označenih kao čest. zem. 3155/1 i čest. zem. 3155/5 obje upisane u ZU 910 KO Seget. Tužitelj da je na svojoj nekretnini označenoj kao čest. zem. 3169 KO Seget, a koji dio nekretnine je izmjerom iz 1982. godine ušao u čest. zem. 3155/1 KO Seget je položena kanalizacija od izgradnje kuće 1955-1957 godine, te je na istoj 1971 godine postavljen vodovod, kao i kabel od struje od 1979 godine. U vrijeme postavljanja instalacija vlasnica čest. zem. 3155/1 KO Seget je bila Zulim Ivanka ud Bože, prednica tuženih te između iste i tužitelja nikada nije bilo spora. Dio nekretnine čest. zem. 3155/1 KO Seget predstavlja jedini pristup do septičke jame te pomoćnih prostorija tužitelja kojim tužitelj prolazi više od 40 godina. Tužitelj je vlasnik nekretnine označene kao čest. zem. 3155/7 KO Seget koju je kupio 2000 godine od Špika Ivanke p Tona, te na istu pristupa preko puta koji se nalazi na čest. zem. 3155/1 KO Seget, kao što su isti dio koristili za parking više od 25 godine, a što ih nitko od tuženika nije ometao.

1.1. Nakon sto je vještak pisano izradio nalazi mišljenje, dopunu istog te i usmeno dao očitovanje i obrazloženja, tužitelj je podneskom od 11. svibnja 2026. uredio tužbeni zahtjev kako je to naznačeno izrekom.

2. Odgovorom na tužbu od 22. srpnja 2024. kojim je istu osporio kao i iskazao protivljenje tužbenom zahtjevu tuženik u bitnom navodi kako nije točno da je na čest. zem. 3155/1 k.o. Seget položena kanalizacija te vodovod i kabel od struje, a svakako ne od 1955., 1971. i 1979. godine. Naime, tužitelj pokušava iste bespravno postaviti stoga je dana 27. travnja 2023.g. bez dozvole i suglasnosti tuženika prokopao dio nekretnine u vlasništvu tuženika i postavio kanalizacijske cijevi. Tuženik je iste radove prijavio nadležnom državnom inspektoratu te poduzeo pravne mjere za sprječavanje postavljanja istih na svojoj nekretnini. Tužitelj je pred naslovnim sudom podnio tužbu kojom je tražio da se utvrdi da su tuženik i njegova supruga Ankica Špika uznemiravali tužitelja u vršenju njegovih vlasničkih prava, a upravo u svezi predmetne nekretnine i postavljanja predmetne cijevi, a koji je tužbeni zahtjev u cijelosti odbijen presudom poslovni broj P-1738/2023 od dana 13. ožujka 2024. g. Nadalje, nije istina da je dio nekretnine označene kao čest. zem. 3155/1 k.o. Seget, jedini put do septičke jame i pomoćnih prostorija tužitelja, kao niti prema nekretnini označenoj kao čest. zem.

3155/7 k.o. Seget u vlasništvu tužitelja, niti je tužitelj ikada koristio nekretninu tuženika kao put. Također nije točno da je tužitelj koristio bilo koji dio nekretnine označene kao čest. zem. 3155/1 k.o. Seget za parking. Predmetnu nekretninu tužitelj niti fizički ne može koristiti za prolaz ili parkiranje, te tužitelj nije nikada koristio bilo koji dio čest.zem. 3155/1 k.o. Seget kao put bilo kolima bilo pješice.

3. U dokazne svrhe pregledana je i pročitana slijedeća dokumentacija: zemljišnoknjižni izvadak Z.U. 6541 K.o. Seget Z.U. 4513 K.O. Seget , Z.U. 910 K.O. Seget, skica mjerenja od 6. listopada 1082., za k.o Seget Donji, , prijepis posjedovnog lista br 2719 , presuda i rješenje ovog suda posl.br. P 1738/23 s nalazom i mišljenjem vještaka od 18. kolovoza 2023., proveden je očevid 12. ožujka 2025.na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodeta Daria Blaževića, pročitan je nalaz i mišljenje vještaka geodeta od 21. kolovoza 2025., pribavljen je i pregledan spis predmeta P- 1849/24 i P 1738/23 (list 86 spisa), saslušani su svjedoci Mavar Tomaš (list 86), Tereza Mihaljević (list 87), Nikola Jadrić (86-87), Goran Salapić (list 99), Nevenka Oštić, (list 101), Marijan Žaja i Ankica Špika (list 111,112), Meri Mitar, Jakov Špika (list 140, 141), pročitana je dopuna nalaza i mišljenja vještaka geodeta od 7. svibnja 2026., usmeno je saslušan vještak na ročištu 8. svibnja 2026., saslušani su tužitelj (list 121) i tuženik (list 123), pribavljeno je očitovanje Državnog inspektorata Službe građevinske inspekcije kl: 362-02/23-04/1567 od 3. lipnja 2026., (list 133) s prijavom bespravne gradnje od 5. svibnja 2023., zapisnikom od 29. ožujka 2023., od ostalih predloženih a neizvedenih dokaznih prijedloga, obzirom da su i same stranke od istih odustale kad su predložile sudu na ročištu 14. rujna 2026. zaključenje glavne rasprave i čija izjašnjenja ovaj sud i prihvaća, smatrajući da je činjenično stanje raspravljeno za meritornu odluku što se nalazi i u smislu članka 10. ZPP-a.

4. Tužbeni zahtjev je neosnovan.

5. Predmet spora je tužiteljev zahtjev na utvrđenje prava služnosti - prolaza pješice i kolima u korist nekretnine označene kao čest. zem. 3155/7 u vlasništvu tužitelja na teret nekretnine označne kao čest. zem. preku 3155/1 u vlasništvu tuženika, sukladno skici vještaka geodeta Daria Blaževića kao i služnost polaganja instalacija struje, vode i kanalizacije prema skici geodeta Blaževića.

6. Sporno je u postupku je li tužitelj stekao na nekretnini označenoj kao čest. zem. 3155/1 KO Seget stvarnu služnost protekom određenog vremena neprekidnog vršenja sadržaja služnosti, preko dijela te nekretnine koji je u vještvu stalnog sudskog vještaka za geodeziju označen slovima kao tri lika, i to jedan lik površine 129m2, jedan 12 m2 i jedan površine 24 m2.

7. Sukladno odredbi članka 7. st. 1., članka 8., čl. 219. st. 2., čl. 221.a i čl. 220. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14), dalje: ZPP, u svezi s odredbom čl. 117. st. 1. ZID ZPP (Narodne novine 70/19) i čl. 107. st. 1. ZID ZPP (Narodne novine 80/22, 114/22) u odnosu na prikupljanje činjenične osnove spora te prikupljanje i izvođenje dokaza, teret inicijative za prikupljanje dokaza je na strankama.

8. Iz spisu priložene materijalne dokumentacije utvrđene su slijedeće odlučne činjenice:

-Pregledom izvatka iz zemljišne knjige za nekretninu označenu kao čest. zem 3169 upisane u Z.U. 6541 K.o. Seget ,namjene vinograd površine 462 m2 iz kojeg proizlazi da je na istoj uknjižen tužitelj Ante Tomaš za cijelo;
-Pregledom izvatka iz zemljišne knjige za nekretninu označenu kao čest. zem 3155/7 upisan u u Z.U. 4513 K.O. Seget naziva Kraji, po namjeni dvorište zgrada, površine 1085 m2,iz kojeg proizlazi da je na istoj uknjižen vlasnik Ante Tomaš;
-Pregledom izvatka iz zemljišne knjige za nekretninu označenu kao čest. zem 3155/1 upisane u Z.U. 910 K.O. Seget površine 674 m2, kao i izvadak na dan 16.5.2024., proizlazi da je na istoj uknjižen tuženik Ante Špika za cijelo;
- prijepis posjedovnog lista br 2719 nekretnina oznake kat. čest. 2025/1 naziva Kraji površine 617m2 vodi se na posjednika na Ante Špika
-odluka iz P 1738/23 kojim je odbijen tužbeni zahtjev Ante Tomaša protiv Ante Špika kojim je zatražena zaštita od uznemiravanja u svezi nekretnine 3169 KO Seget jer da je tuženik priječio tužitelju radove rekonstrukcije kanalizacije, vodovodne električne mreže;
-Pregledan je i pročitan spis predmeta P-1849/2024 formiran po tužbi od 16. svibnja 2024. Ante Špika zastupanog po pun Dejanu Biliću odvjetniku protiv Ante Tomaša radi prestanka uznemiravanja u svezi nekretnine 3155/1 i 3155/5 KO Seget prokopavanjem kanala i postavljanjem kanalizacijske cijevi u kanal u dijelu nekretnine navedenih zk oznaka , uklanjanje zabranjivanje daljnjeg sličnog uznemiravanja odgovor na tužbu dao je tuženik po pun odvj Milošu Kandžiji 20. lipnja 2024. osporio pravnu osnov pozvao se na ovaj predmetni spis i zatražio prekid do pravomoćnog okončanja P-1889/2024 jer je isti prethodno pitanje za meritornu odluku u predmetu P- 1849/2024;
-Pregledan je i pročitan spis predmeta P- 1738/2023 formiran po tužbi Ante Tomaša zastupan po pun Milošu Kandžiji odvj. od 5. svibnja 2023. protiv Ante Špika i Ankice Špika radi zaštite prava vlasništva i zaštite od uznemiravanja na nekretnini č.z. 3169 KO Seget na način da su prijetili i zabranjivali iskope radi rekonstrukcije kanalizacijske vodovodne i električne mreže na istoj nekretnini pa traže zabranu od takvog uznemiravanja uz privremenu mjeru, odgovor na tužbu tuženici su dali 24. svibnja .2023 putem pun Dejana Bilića odvj. osporili tužbene navode i petit, istaknuli prigovor nedostatka aktivne i pogrešan pasivne legitimacije, osporili prijedlog za određivanje privremene mjere, naveli potom i podneskom od 25.5.2023. da je suprotno, tužitelj taj koji nasilno i na nezakonit način bez odobrenja tuženika želi ograničiti tuženike u posjedu i vlasništvu njihove nekretnine 3155/1 i 3155/5 KO Seget, očevid na licu mjesta održao se 29. lipnja 2023 uz prisustvo geodeta Blaževića koji je nalaz i mišljenje izradio 18. kolovoza 2023, potom je tužitelj stavio podnesak povlačenja tužbe od 16. veljače 2024 no istom se tuženik usprotivio, nakon čega je glavna rasprava zaključena i donesena je presuda 13. ožujka 2024. kojom je odbijen tužbeni zahtjev s rješenjem s odbijanju prijedloga za privremenom mjerom.

9. Kako je riječ o stvarnom pravu koje je predmet tužbenog zahtjeva, identitet predmeta spora utvrđen je očevidom na licu mjesta 12. ožujka 2025., uz stručnu pomoć vještaka Daria Blaževića, sudskog vještaka za geodeziju.

10. Na očevidu po pokazivanju tužitelja predmeta spora opisno je konstatirano da je riječ o dijelu nekretnine položenim sjeverno u odnosu na kuću anagrafske oznake Petra Krešimira IV br. 12, Seget, s tim da bi predmet ovog postupka bila bi površina koja je dijelom betonirana, a većim dijelom zemljana, širine cca 3m, koja se pruža iz smjera zapada k istoku gdje bi se zapadno nalazila javna cesta, a istočno kuća anagrafske oznake Petra Krešimira IV br. 14, koja je u vlasništvu tuženika. Sjeverno

od opisane površine nalazi se nekretnina u vlasništvu tužitelja koja je omeđena betonskim zidom koji pripada tužiteljevoj nekretnini što tuženik osporava. Predmet spora u svojoj dužini pružao bi se od zida koji se nalazi na istočnom kraju pomoćnog objekta. U trenutku očevida na predmetu spora se nalazi zemljani iskop uz tužiteljevu kuću gore navedene anagrafske oznake u kojem je položena plastična kanalizacijska cijev, cijevi vode i el. energije, te sjeverno od iskopa zemljani nasip prekriven mrežom koji je takve visine da onemogućava pristup preko predmetne površine. Na spoju predmetne površine i ceste naslagana su kamenja. Tužitelj ističe da bi se pravo prolaza puta kojeg traži ticalo cijele pokazane površine, a pravo služnosti postavljanja instalacija odgovaralo površini na kojoj je danas na terenu vidljiv zemljani iskop i to u širini zemljanog iskopa dok bi dužina bila nešto veća, a iznosila bi od postojeće kuće u dužini 3 m. Vještak geodet pokazani predmet spora identificira kao dio kat. čest. 2025/1 što bi odgovaralo ZK č.zem. 3155/1 KO Seget, dok će točnu površinu i oblik prikazati u naknadno izrađenom nalazu i mišljenju.

10.1. Iz nalaza i mišljenja od 21. kolovoza 2025. vještak geodet dostavio je Identifikaciju predmeta spora s obzirom na katastarsko i zemljišnoknjižno stanje izrađeno na osnovu metode preklopa katastarskog plana i uklopa sudske mape sa izmjerenim terenom. Uzimajući u obzir točnost službene sudske mape (grafička izmjera u mjerilu 1:2880) i površinski kriterij definiran člankom 93. Zakona o državnoj izmjeri i katastru nekretnina NN 152/24, vodeći se uputom DGU-a od 10.6.2013., klasa 931-01/13-01/29 vezano za izradu parcelacijskih i drugih geodetskih elaborata u smislu uvažavanja čvrstih materijaliziranih granica na terenu, vještak je izradio geodetsku skicu lica mjesta dao zaključak i mišljenje:
-Na geodetskoj skici lica mjesta (poglavlje 4. Prilozi) likom A-B-C-D-E-F-G-A prikazan je predmet spora, površine 129 m2, ispunjen crvenom točkastom šrafurom koji po zemljišnoknjižnom stanju odgovara dijelu zk. č. zem. 3155/1, K.O. Seget, a po stanju u katastru dijelu kat. čest. 2025/1, K.O. Seget Donji. Tužitelj preko gore opisanog predmeta spora traži utvrđivanje i uknjižbu prava stvarne služnosti prolaza u korist zk. č. zem. 3155/7,K.O. Seget (lik A-K-L-M-N O-P-B-A) i zk. č. zem. 3169, K.O. Seget (lik G-F-E-D-C-R-S-G)
-Na geodetskoj skici lica mjesta (poglavlje 4. Prilozi) likom H-I-J-D-E-F-H prikazan je predmet spora, površine 24 m2, koji po zemljišnoknjižnom stanju odgovara dijelu zk. č. zem. 3155/1, K.O. Seget, a po stanju u katastru dijelu kat. čest. 2025/1, K.O. Seget Donji. Tužitelj preko gore opisanog predmeta spora traži utvrđivanje postojanja stvarne služnosti polaganja instalacije struje, vode i kanalizacije u korist zk. č. zem. 3155/7, K.O. Seget (lik A-K-L-M-N-O-P-B-A) i zk. č. zem. 3169, K.O. Seget (lik G-F-E-D-C-R-S-G).
-Lik H-I-E-F-H- prikazuje dio zk. č. zem. 3155/1, K.O. Seget (kat. čest. 2025/1, K.O. Seget Donji) površine 12 m2, u naravi zemljani iskop u kojem su položene vodovodna, električna i kanalizacijska instalacija.

11. Stranke i to konkretno tužitelj imao je prijedlog za dopunu vještaku geodetu koja je potom i pisano prikazana 7. svibnja 2026 na način da je na dopunjenoj geodetskoj skici lica mjesta koja je prilog dopuni nalaza i mišljenja prikazao vještak predmetnu površinu likom T-H-F-G-T, a koji odgovara dijelu zk. č. zem. 3155/1, K.O. Seget (kat. čest. 2025/1, K.O. Seget Donji), površine 9 m2

12. Usmeno je vještak i na ročištu 8. svibnja 2026. obrazložio svoj nalaz i mišljenje odgovarao na pitanja stranaka te kako je utvrđeno da stranke primjedbi na vještaka

nisu imale, nalaz i mišljenje vještaka u cijelosti s dopunom, prihvatio je i ovaj sud iz razloga što je isto izrađeno detaljno, precizno i u skladu s pravilima struke.

13. Tu je za dodati kako je navedenu dopunu vještva tuženi našao bespredmetnom jer i na očevidu tužitelj nije tvrdio da postoji služnost preko dijela koji je vještak označio u dopuni, a kada je tužitelj uredio tužbeni zahtjev tuženik je stavio prigovor protivljenja tužbenom zahtjevu, no, po nalaženju ovog suda takav prigovor nije izrijekom naveden kao protivljenje objektivnoj preinaci tužbe, da bi bilo mjesta odluci pozivom na članak 190. ZPP-a, no i u tom smislu ovaj sud nalazi da bi bila ista dopuštena obzirom da bi bilo riječ o svrsishodnoj preinaci za konačno rješenje odnosa između stranaka, u smislu članka 190. st. 3 i 2 ZPP-a

14. O bitnim okolnostima vezanim za stjecanje i opseg služnosti, (prema mišljenju ovog suda, osnovanost tužbenog zahtjeva ovisi o odgovoru na pitanje je li tužitelj posjedovao sporno pravo stvarne služnosti prolaska pješice i vozilom te polaganjem cijevi i kabela, ovo preko nekretnine tuženika kroz period od dvadeset (20) godina te je li se tuženik tome protivio) u postupku su se izjašnjavali saslušani svjedoci predloženi od obje stranke.

15. Saslušani susjed, nesrodan sa strankama Mavar Tomaš kazao je da je udaljen 200 m zračne linije od nekretnine koja je predmetom spora rako da mu je poznato da su struja voda i kanalizacija već 40 godina nalaze položene tu od kad je i kuća i to na sjevernoj strani kuće u tom putu. Isto je položeno koliko on misli na vlastitoj nekretnini od kad postoji kuća još od Mije Barade a koju su otkupili Mladen Tomaš, odnosno njegova obitelj, potom je srušio i napravio novu, a u toj kući živi Ante Tomaš s obitelj, ovo zna jer je njegov otac bio zainteresiran za kupnju kuće. Na upit kako zna da su bile položene cijevi baš tu, svjedok je odgovorio da je vidio, naime, to da je put kojim prolazi do svoje kuće, a bio je i dobar prijatelj s Mijom Baradom, dok je još pok. Bože Zulim zvani Brkljača bio živ i pok Ivanka, tužitelj je svoje auto parkirao na tom dijelu nekretnine. Tužiteljev otac je dao pravo služnosti pok. Boži za prolaz. I sam je sudjelovao odnosno i njegov pok otac vukao je cijevi, naime oni mještani , kopali su za potrebe postavljanja cijevi, tako da mu je to poznato. Na upit je li mu poznato postoji li priključak za vodu i struju i kanalizaciju za ovu kuću s južne strane kuće tužitelja, svjedok je odgovorio kako ne postoji, s južne bi bio samo priključak za neku drugu kuću.

16. Tereza Mihaljević, s tuženikom srodna, iskazala je da joj je predmet spora poznat jer je ranije i sam tu živjela, a sada živi 50 m udaljena od predmetne nekretnine. Poznato joj je i da je očeva sestra, njezina teta Ivanka Zulim tu živjela, u kući koja je nedaleko od kuće tužitelja i to je bio put tete Ivanke Zulim. Nije bilo kanalizacije u tom putu, a obitelj Tomaš nikada nije imala pravo služnosti puta. Točnu širinu puta ne zna, ali zna da je suprug pok. Ivanke odnosno Ivanice Zulim, pok. Božo Zulim svojim automobilom parkirao, dakle dolazio je do svoje kuće, tu se moglo proći autom. Poznato joj je i da je njihov susjed dao proširenje puta, a radi se o Anti Špiki i Antici Špika, naime tu je bio suhozid i onda je on dijelom srušen i proširen i napravio se betonski zid. Koliko joj je poznato Antica i Ante Špika su tek daljnji rod tužitelja. Koliko joj je poznato obitelj Tomaš kuću su kupili od Marije Barade, oni su uvijek imali prolaz s glavnog puta u svoju kuću, dakle nisu koristili predmetni.

17. Na poseban upit kada su kupili obitelj Tomaš od Marije Barada kuću, svjedokinja je odgovorila 1969, ali nisu odmah uselili, otprilike godinu/godinu i pol, čekali su da

Marija Barada dovrši i da se preseli u svoju. Na upit kada su kupili kuću je li ta kuća imala priključke struje vode i kanalizacije, svjedokinja je odgovorila da su imali gustirnu, struju, ne zna za kanalizaciju, ali zna da kanalizacija nije bila na predmetnom putu. Na upit nakon što su kupili Tomaši kuću jesu li išta radili na njoj, jesu li je rekonstruirali, svjedokinja je odgovorila potvrdno, da su ju rekonstruirali, ali i da zna da nije bilo kanalizacije na spornom predmetnom putu. Na upit kakvi su bili odnosi između njezine tete i Bože s obitelji Tomaš, svjedokinja je odgovorila kako zna da se nisu svađali i nije joj jasno zašto od njih nisu tražili služnost. Na upit kakvi su njezini odnosi s tužiteljem svjedokinja je odgovorila da ima i ona problema s Tomašima, njezin sin i brat imaju sudskih postupaka, tužitelj tuži njezinog brata radi zemlje i to se nalazi na Županijskom sudu, a njezin sin je tužen da je istukao tužitelja, ali taj postupak je završen povlačenjem tužbe. Na poseban upit od koga je naslijedila teta Ivanka kuću, svjedokinja je odgovorila da je naslijedila od svog oca zemlju, a njezin otac je mijenjao zemlju s tužiteljevim ocem za Gornji Seget i misli da je više dobio tom zamjenom. Na poseban upit zna li tu parcelu u Segetu Gornjem, svjedokinja je odgovorila kako misli da se zvala zemlja "Pavina". Na upit kada je umro pok. Bože Zulim, odgovorila je U svibnju 1977. Na upit je li ta parcela na kojoj je kuću napravila teta Ivanka, imala put s glavnog puta svjedokinja je odgovorila da je imala malen i uzak put. Na upit zna li možda koje je godine širen put sa Špikama, svjedokinja je odgovorila da se put širio kad je bila dijete, imala je svjedokinja 4-5 godina, sjeća se toga jer je tu dolazila.

18. Iz iskaza Nikole Jadrić susjeda, čija je kuća 50 metara udaljena, poviše kuće tuženika, saznajemo da je bio maleno dijete od 5-6 godina, kada da je pok. Ivanka Zulim živjela kod njih dok nije svoju kuću izgradila, odnosno osposobila za stanovanje pa da mu je tako dobro i poznato da je nakon smrti svog supruga pok. Bože Zulima, poklonila svoju kuću sinu svoje sestre Anti Špika, ovdje tuženiku. Naime, nije imala svojeg nasljednika, zna da je tetak 1982. kuću legalizirao, tako zna da nije bilo nikakvih cijevi na spornom predmetnom putu. Sjeća se da se tetak nagodio za proširenje puta sa susjedima na sjeveru sa Antom Špika, sjeća se da su razbijali stari zid kako bi tetak Renault 4 proći predmetnim putem i doći do svoje kuće. To je bilo 1967. otprilike svjedok da je imao 16/17 godina. Tako zna i da obitelj Tomaš nije koristila prolaz predmetnim putem, oni su kupili kuću od Mije Barada 1968/69 i za pristup svojoj kući koristili su se glavnim putem Petra Krešimira IV. Na upit kako je teta Ivanka dobila zemlju na kojoj je izgradila kuću, svjedok je odgovorio kako je njegov djed, odnosno njezin otac dao drugu zemlju u Segetu Gornjem, ali ne zna s kim je izvršio zamjenu. Na upit je li prolazio spornim putem, svjedok je odgovorio, kada je teta bila živa dolazio je svako treći dan, a sada dođe do rođaka. Na upit postoji li sada kakva kanalizacija u tom putu, svjedok je odgovorio kako ne zna tko ju je postavio, nekakav kanal jest tu, pretpostavlja da je postavio Tomaš iz kuće ispred, čak je mislio da je Tomaš radio izolaciju svoje kuće pa da mu je Špika to dozvolio, zna da toga ranije nikad nije bilo, da je uvijek bio ravan put za pristup automobilu, a sad je "zavaljen"." Na upit u kakvim je odnosima s tužiteljem Tomašom, svjedok je kazao kako su bili u odličnim, zvali su se kumovima, Otac od tužitelja pok. Mladen je njega zvao kume, kao što ga je tako i tužitelj zvao do prije 2-3 godine. Njihov odnos se narušio nakon što ga je tužitelj pitao da mu bude svjedok u jednom postupku, misli da je riječ o postupku s Jadrić Ivanom, na što mu je ovaj odgovorio, da bude li svjedočio ,neće mu biti (tužitelju) u prilog, reći će istinu, nakon toga njihov odnos se narušio, a on je bio svjedok Ivanu Jadriću u tom postupku. Na upit ima li saznanja da je njegov pok. djed dao parcelu svojoj kćerki pok. Ivanki, da je ista imala put s glavnog puta, svjedok je odgovorio da ne zna kako se točno zove, ali to je bio mali put, odnosno putić od 1 metra širine, a duljine 30ak metara,

do kuće. Oni da su tuda nosili materijal za gradnju kuće, zato su se kasnije dogovorili sa sjevernim susjedom Špika Ante, kako bi sebi napravili veći širi pristupni put. Na upit tko je bio južni susjed, svjedok je odgovorio Mijo Barada. Na upit je li nosio materijal prije ili nakon proširenja puta, svjedok je odgovorio Prije proširenja, kasnije kad je tetak kupio auto, put se širio. Na poseban upit tko je vlasnik parcele sjeverno od puta, svjedok je odgovorio da je vlasnik je Ante Špika koji je prodao kako je on čuo, obitelji Tomaš, prije otprilike 20 godina. Na poseban upit je li tužitelj koristio ovaj put za pristup svojoj južnoj i sjevernoj parceli, svjedok je odgovorio niječno, da nikada nije i da za to nije bilo potrebno on da ima svoj put s glavne ulice Petra Krešimira IV. Na upit Je li Ante Špika koji je bio vlasnik sjeverne parcele koristio predmetni put za pristup svojim parcelama, svjedok odgovorio je niječno.

19. Svjedok Goran Salapić iskazao je da je kao izvođač radova angažiran od Ivice i Ante Tomaša, radi iskopa i radova na novogradnji, poslovno stambenoj hali te rekonstrukciji objekta obiteljske kuće Ante Tomaša, prije 25-30 godina, a vremenski period radova obrta a time i boravak na nekretnini koja je predmet spora je uključivalo razdoblje od pola godine zbog rada na novom objektu, odnosno tri mjeseca rekonstrukcije obiteljske kuće. Točnije predmet spora koji je put istim je prije 25-30 godina dolazio i prolazio kamionom i bagerima, dizalicom zbog potrebe dovođenja građevinskog materijala, odnosono izvođenja radova. Tako zna da je taj prilazni put obiteljskoj kući bio širine minimalno 5-6 metara, a on je dijelio novogradnju i obiteljsku kuću koja je bila u rekonstrukciji, položajno sjever jug.Punomoćnik tuženika je kod saslušanja ovog svjedoka predložio da se istom prikaže skica gedoeta, čemu s eje usportivio tužitlej po punomoćniku, pa kako između stranaka nije bilo suglasnosti oko tog prijedloga, u nastavku se svjedok salsušavao bez preznetiranja istom nalaza gedoeta.Prilikom rekonstrukcije obiteljske kuće Ante Tomaša obavljao je radove dizanja kata, potkrovlja, osiguranje i učvršenje donjih dviju etaža kuće, temelja iste, izolaciju. Istaknuo i da radovi izolacije bili zahtjevni u podrumu jer je isti bio u betonu, te izolacija tu nije bila u funkciji, u smislu osiguranja vodopropusnosti. Objekt je imao priključak vode i struje, istaknuo je i da je uvjet izvođača prema investitoru da osigura vodu i struju na gradilištu.Zemljane radove izvodio je ručno i to konkretno na izlazima, sa sjeverne strane kuće radili su iskope da bi mogli popraviti izolaciju Dok je radio na prolazu između dva objekta, nitko od susjeda nije ga tjerao niti mu zabranjivao da tu stoji odnosno radi, nisu kod radova nikoga ni upoznali osim obitelji Ante Tomaš, nitko im nije zabranjivao prolazak ni korištenje tim prolaskom, već su na tom prolazu odlagali građevinski materijal za potrebe izvođenja radova. Nikakva inspekcija nije dolazila u kontrolu. Na upit postoji li sa zapadne strane u smjeru sjever- jug, glavna pristupna cesta kojom se može pristupiti do jednog i drugog objekta na kojim je radio po angažmanu Ante Tomaša, odnosno može li se izravno pristupiti tim objektima, svjedok je odgovorio: da ispred rekonstuiranog objekta uzak je put za pristup dizalici ili kamionima s te ceste, ali je moguće manjim vozilom, dok ispred objekta novogradnje na kojem su radili je bilo moguće pristupiti sa dizalicom, odnosno strojem. Međutim prostor ispred tog objekta nije bio adekvatno uređen za dolazak dizalice.Na upit je li se moglo s te ceste pristupiti novoizgrađenom objekt, Nakon što su završili svoj posao svjedok je odgovorio da se je moglo, ovo nakon što su izvršili radove.Na upit gdje je bila smještena dizalica, svjedok je odgovorio da je dizalica gledajući položaj istok zapad bila smještena po sredini parcele, između ova dva objekta (novog i starog) kako bi dohvatila jedan i drugi objekt tijekom izvođenja radova. Pri čemu ističe dok su boravili na navedenoj nekretnini, imao je dojam da je sve jedna nekretnina u vlasništvu tužitleja, pa su slobodno odlagali materijal prilikom radova.Na

upit je li ikada ranije vidio tuženika dok je izvodio radove na opisanoj nekretnini svjedok je odgovorio niječno, te da mislida ga prvi put vidi tu na sudu. Osim tužitelja jedino je čuo da tu živi neka žena u kući istočno od gradilišta, ali ju svjedok nije vidio.Na upit Kada je dizalica bila na nekretnini je li se moglo proći tim putem,svjedok je odgovorio da se nije moglo proći putem jer je dizalica bila u širini obuhvata tog puta, još je bio odložen i građevisnki materijal, a tu je bio i bager.

20. Iz iskaza svjeodkinje Nevenke Oštrić,srodne s tuženikom, sestre supruge od tuženika, saznaje se da je Ivanka Zulim bila teta tuženika, ranija vlasnica predmetne nekretnine, te da konkretno predmet spora nije put, već dvorište obiteljske kuće od pok. tete Ivanke, odnosno sada njezinog zeta ovdje tuženika. Ulaz u to dvorište je s ceste, jer je s gornje i donje strane ograđeno zidom, tako i zna da je 27.travnja 2023., kad se sama zatekla na predmetu spora, vidjela tri radnika i mali bager, od kojih je prepoznala Antu Pelja i Božu Tomaša, te da su ona, njezina sestra i zet ovdje tuženik, zaustavili radove, koje je tužitelj izvodio, u rupi se nalazila nova cijev plave boje od kanalizacije, a od sestre i zeta je saznala za njihov dogovor s tužiteljem od dana ranije, odnosno da su zet i sestra tužitleju dali dozvolu za polaganje kabela struje, no nei polaganje cijevi kanalizacije .Policiju i inspektorat nije vidjela da bi dolazili. Na upit od koje godine dolaz na nekretninu, od kada joj je poznato stvarno stanje na predmetu spora, svjedokinja je odgovorila kako je njezina sestra 1994. došla u Seget tako je i on kao njena obitelj dolazila u kuću tete Ivanke i nikada nije čula da je predmet spora put ili da bi netko drugi osim obitelji tuženika tuda prolazio. Istaknula je i da kuća tužitelja ima svoj pristup s glavne ceste. Govori od dva objekta tužitelja i oba imaju zasebni prilaz, dakle on nema razloga da koristi predmetnu nekretninu tuženika kao put.Poznaje l Terezu Mihaljević i Nikolu Jadrića, rođake njezinog zeta, ovdje tuženika, ali s njima se ona ne druži. Nikada nije čula da postoji nekakav problem između njih, pretpostavlja da se oni međusobno druže.Na upit što su točno radila ona tri radnika 27.04.2023. isvjedokinja je odgovorila da je vidjela da us oni Iskopali rupu, odnsono kanal na spornom dijelu nekrentine dužine cca 1,5 -2 metar, osim plave cijevi unutra položene, ništa drugo nije vidjela, a na prozoru objekta do, vidjela je crni kabel kako visi put tog kanala.Na upit je li Nakon 27.04.2023. dolazila na predmetnu nekretninu, i da opise kakvog je sad stanja predmet spora, svjedokinja je odgovorila potvrdno naime, dolazila je možda 3 puta prošla bi vozilom, a to je bilo unutar tog perioda od mjesec dva od tog događaja. Misli da su bile dvije cijevi u tom kanalu. Na upit kakvo je bilo stanje prije 27.travnja.2023., predmetnog dijela nekretnine, svjedokinja je odgovorila da sa glavne ceste je na tom dijelu ulaz u predmetni dio nekretnine koji je postavila još teta Ivanka, a u nastavku je taj sporni dio nekretnini bio makadam. Na upit koliko je taj put bio širine, svjedokinja je odgovorila da nije mjerila, ali se moglo ući autom, zato je teta Ivanka i taj prednji dio asfaltirala .Na upit koliko je kuća od tete Ivanke udaljena od predmetnog dijela nekretnine odnosno ulaza, svjedokinja je odgovorila u procjeni otprilike 400-500 metara od nekretnine.Na upit temeljem čega navodi da je sporni dio nekretnine dvorište od tete Ivanke, svjedokinja je odgovorila kako zna da piše da je predmetna nekretnina dvorište, a nikakav put, uostalom i teta Ivanka nije spominjala da bi to bio put već dvorište kuće.Na upit Objekt "kašetara" kada je izgrađena. Svjedokinja je odgovorila kako to ne zna točno, ali zna da je bila napravljena za života tete Ivanke.Na poseban upit je li taj objekt bio tu kada je ona došla 1994. svjedokinja je odgovorila kako misli da nije tad bio tu taj objekt. Na upit tko je napravio objekt koji je nazvala "kašetara" i tko ga je izgradio, svjedokinja je odgovorila da je to gornji objekt od tužitelja, poviše dvorišta. Na upit je li tko drugi prolazio predmetnim dijelom nekretnine osim obitelji tuženika, svjedokinja je odgovorila

niječno,: uostalom na kraju te nekretnine nalazi se vrtlić koji je u vlasništvu obitelji tuženika, još ga je teta Ivanka koristila, tu je i zelenilo, dakle nikakvog drugog puta nema. Na upit postoji li mjerilo na predmetnoj nekretnini za vodu, ako ima čije je, svjedokinja je odgovorila kako ono postoji, no ne zna čije je, ali zna da zet plaća vodu.Na upit Je li plaća tuženik vodu na temelju tog mjerila i zna li nalazili se mjerilo na asfaltu ili izvan njega, svjedokinja je odgovorila, kako on plaća vodu na temelju tog mjerila, ali ne zna gdje je položajno smješteno mjerilo.

21. Svjedok Marijan Žaja, umirovljenik, tužiteljev zet (tazbina) od 1979., kazao je da je na tužiteljev nalog s punim povjerenjem obavljao radove rušenja njihovog objetka(garaža), također je radio i poslove gradnje njihova objekta, a pritom misli na kuću u kojoj tužitelj živi u Seget Donjem. Za potrebe tih radova kući tužitelja pristupali su s njezine sjeverne strane, na tom terenu su odlagali materijal koji su dovozili kamionom,bilo je dovoljno mjesta da kamion uđe. Ove radove je izvodio prije 20-25 godina. Sjeća se da su na tom sjevernom dijelu kuće, na tom terenu, izvodili zemljane radove za potrebe postavljanja instalacije kanalizacije u sklopu iskopa, kako je kazao bio je dovoljno širok prolaz za kamion, međutim zbog veće količine materijala, postao je dio uži od 4-5 metara širine, zbog čega su morali ručno prenositi materijal, odnosno riječ je o dionici 5-6 metara kanala.Na poseban upit je li ga je netko ometao ili zabranjivao izvođenje tih radova, svjedok je odgovorio, kako je on tu radio par mjeseci i nitko nikada mu nije zabranjivao niti ga upozoravao te da je on neometano radio.Na poseban upit Poznaje li tuženika, svjedok je odgovorio kako nikoga ne poznaje, poznaje jednu baku Ivanku koja je bila jako ljubazna susjeda i nikoga drugog. Na poseban upit kad je kazao da su rušili garažu, je li ta garaža bila na sjevernom dijelu iza kuće, svjedok je odgovorio niječno, da je bila prema zapadu u odnosu na tužiteljevu kuću.Na poseban upit nakon što je završio te radove, je li nakon toga dolazio u posjet tužitelju, baš u tu nekretninu, svjedok je odgovorio kako i dan danas dolazi negdje jednom u dva mjesca, a nekada dva puta mjesečno. Naime, više boravi u Zagrebu.Na poseban upit je li tužitelj imao na tom dijelu dva objekta , svjedok je odgovorio kako je Garaža bila u sklopu objekta kuće, dok je južno bila vatrena kuća, gdje je bio komin.Na poseban upit kako danas tužitelj pristupa svojoj kući, kojim putem, svjedok je odgovorio S južne strane ima ulaz s glavne ceste, ranije je tu bila čatrnja. Ta čatrnja je srušena i zatrpana u tijeku izvođenja radova koje je gore spomenuo i napravljen je parking.Na poseban upit Koliko dugo vremena tužitelj pristupa tim putem s južne strane u svoju kuću,svjedok odgovara, od kada je kuća napravljena, drugog prilaza nema.

22. Ankica Špika supruga tuženika prvi put je došla na predmet spora kada se udala, 1994., tu je živjela pok. teta njezinog supruga Ivanka Zulim ud. Bože, dobro zna da je prolaz koji je predmet ovoga spora isključivo oduvijek Ivankin bio. Ona nije imala drugog prolaza do svoje kuće. Na poseban upit Je li tužtielj ikada koristio taj prolaz, odgovorila je niječno, nikada ali i da on ne može fizički isti koristiti. On ima svoj ulaz.Na poseban upit Kada je prvi put došla na predmetnu nekretneinu, je li postojao zid s jedne i druge strane, svjedokinja je dgovorila potvrdno, s obe strane da je bio stari kameni zid. Na poseban upit ima li saznanja za instalacije da bi tuženik imao u tom prolazu, svjedokinja je odgovorila da ne zna za to, nikada nikakve instalacije nije bilo, naime tužitelj istočno od svoje kuće ima septičku jamu, tek nedavno je nekakve radove radio u tom prolazu. Tužitelj je sve radove izvodio nelegalnom uz laži i suprotno ikakvim dogovorima. Naime, poslao je svog sina Mladena kod njih da mu dozvole da u naše dvorište Petra Krešimira IV 14 ukopa jedan kabel dijelom cijele njegove kuće, navodno od struje. Suprug i ona da su došli na mjesto događaja i dogovorili su se s tužiteljem

da će on što bliže kući njegovoj u dubini 60 cm, položiti taj kabel. Međutim sutradan po dojavi, saznanja je da nije ishodio radove prema dogovoru, kada je došla na lice mjesta uočila je da je iskopao rupu i postavljao kanalizacijske cijevi. Prethodno je otvorio prozor na sjeverozapadnom dijelu kuće, navodno je tu bila garaža, a sada je napravio apartman, a ovo navodi jer mu je trebala kanalizacija upravo radi tog apartmana. Svakako navedeno ju je uznemirilo, on je nju prijavio policiji, i prekršajno i kazneno. Svjedokinja da je preko svega prešla, htjela je dogovor u javnog bilježnika. Sjeća se da se obratila i sinu Mladenu, pitajući zašto je dolazio kod njih, a na što je isti odgovorio da je kazao što mu je trebalo, ne bi pristali. I unatoč svemu tome ponovno je bila za dogovor s tužiteljem, tražila je da sve napismeno stave kod javnog bilježnika, međutim tužitelj to nije htio. Nakon toga je nastao i nered prije sedam dana joj je također prijetio policijom, da je ovaj dio predmetne nekretnine njegov i vikao je na njih da su lopovi i da su mu ukrali zemlju. To nije točno, ona da je pazila pok. Ivanku i da je to njen prolaz i da je ista ostavila nekretninu njezinom mužu.
Na poseban upit kada je Ivanka ostavila nekretninu njezinom mužusvjedokinja je odgovorila 2010. napismeno.Na poseban upit može li pojasniti što je htjela napisati i ovjeriti kod javnog bilježnika, te je li tražila što drugo zauzvrat, svjedokinja je odgovorila, da Ante (tužitelj)kada je iskopao rupu, tražili su ona i suprug (tuženik) da svi zajedno odu u javnog bilježnika, da se na papir stavi kako mu dozvoljavamo iskop, ali i da je to naše, kako sutra ne bi imali problema, npr. ako bi sređivali kući ili dizali kat. No ništa zauzvrat da nisu tražili od tužitelja. Išćekivali su tužitelja taj dan, da odu u javnog bilježnika, bio je i dogovor da će se naći u 08,30 sati, međutim on se nije pojavio, a naknadno je saznala da je bio s odvjetnikom Zdenkom Duvnjakom.
Na upit Ima li Ante (tužitelj) još koji objekt poviše kuće u kojoj živi, svjedokinja je odgovorila da potvrdno navodeći da je riječ o tzv. “ kašetari“, većoj zgradi u kojoj su se proizvodile i radila ambalaža za poljoprivredne proizvod i da je i ona tu kupovala kašete.Na upit kada je „kašetara“ građena,odgovorila je kako ne zna točno, zna da je 2007. vadio papire pa je vjerojatno izgradio 2008.
Na upit je li se pritom koristio predmetnim prolazom kao putem, kod gradnje" kašetare" svjedokinja je odgovorila niječno jer da je tužitelj imao pristup s ceste, dakle drugi, ne predmetni. Na upit smatra li da prostor iza tužiteljeve kuće nije njegov prostor, svjedokinja je odgovorila kako to nije njegov prostor, jer da je njegov, ne bi dolazili k njima pitati dozvolu za iskop niti bi tražili da prodaju taj prostor.

23. Svjedokinja Meri Mitar tuženikova rodica,za sebe je kazala da se smatra starosjediocem Segeta i uistinu dobro zna stanje vezano za predmet spora. Tuženik je nasljedio nekretninu, pa i ovu koja je predmet spora od tete Ivanke Zulim, rođ. Jadrić. Tužitelj ni njegovi prednici, nikada se nisu koristili predmetnim dijelom tuženikove nekretnine i nemaju razloga za to. Uostalom s obje strane je i zid pa to nije ni izvedivo, jer oni imaju svoj zasebni pristup svojoj nekrentini. Zna da je tužitelj parcelu gdje je napravljena kašetara kupio od Tome Špika, a to je zemlja od Jadrića. Njezin muž je došao živjeti u njezinu kuću. Na poseban upit je li joj poznato da je na predmetu spora postavljena nekakva vodovodna cijev, svjedokinja je odgovorila da Nema saznanja o tome.Na poseban je li joj poznato da se na obliženjem dijelu nalazi nekakva septička jama, svjedokinja je odgovorila da Nema saznanja o tome.Suglasnošću stranka svjedokinji se pokazala fotografija te geodetska skica iz nalaza i mišljenja Daria Blaževića na stranici 79 i 80 spisa, nakon čega je svjedokinja potvrdila da je upravo o tome kazivala. Na poseban upit živi li ona tu u blizini, svjedokinja je odgovorila kako niječno jer da živi u starom dijelu Segeta, koje je udaljeno otprilike 200-300m. Na upit od kada je počela dolaziti na predmet spora, svjedokinja je odgovorila, oduvijek, kao

dijete da je odlazila gore kod rođaka.Na upit kako je tužitelj Ante postao vlasnik svoje nekrentine i kada je on došao tu," svjedokinja je odgovorila da ne zna točno godinu, on nije tu rođen, kupio je kuću od Mije Barada. Na upit zna li kada se kašetara počela graditi / raditi, svjedokinja je odgovorila da ne zna.Na upit je li taj sporni prolaz koji je između kaštare i kuće Ante Tomaša oduvijek bio istog oblika i dimenzija ili je isti kao i danas, svjedokinja je odgovorila da je put bio prvo manji, a potom i veći. Naime, proširen je dok je vlasnica bila Tone Špike, Ivanka i Bože Zulim su napravili put."Na poseban upit jesu li širenjem zahvatili i dio zemljišta od kašetare, svjedokinja je odgovorila da ona to ne može reći. Na upit je li taj put bio dovoljne širine za prolazak automobilom, svjedokinja je odgovorila niječno.Na upit je li Ante Tomaš svoju kuću renovirao, radio nekakve radove na njoj,svjedokinja je odgovorila kako to ne zna. Na poseban može li se proći s tužiteljeve parcele gdje mu je kuća na tu spornu parcelu, obzirom da postoji zid, svjedokinja je odgovorila da ne razumije pitanje, ono što zna jest da može tužitelj proči tako što iz svoje kuće se spusti na cestu, s ceste na spornu parcelu, kako se oduvijek koristio. Nikada se nije koristio predmetnim dijelom nekretnine za prolaz. Na upit Ppostoje li kakve stepenice za to da tužitelj može prijeći, svjedokinja je odgovorila kako to ne zna. Na upit je li joj poznato postoje li štale s istočne strane tužiteljeve kuće, svjedokinja je odgovorila kako joj to nije poznato.

24. Jakov Špika tuženikov sin iskazao je da je problem s tužiteljem nastao krajem travnja 2023. kada je njegov sin Mladen Tomaš, došao kod njih u kuću tražeći, da se u njihovo dvorište ukopa električni kabel struje. Kanalizacija nije bila u pitanju, to ih nije tražio. Radi dobrosusjedskih odnosa, dali su mu pristanak i sutradan je tužitelj umjesto malog kanala, iskopao rupu za kanalizaciju, a dogovor je bio da se izvrši dužinom od jednog kraja kuće do drugog kraja kuće, njegove kuće. No, on je sutra dan promijenio priču i sada tvrdio da je on vlasnik toga dijela nekretnine i prijavio ih MUP-u za remećenje javnog i mira tako da je svjedok dobio prijavu, da ga ometa u radovima na njegovoj parceli. No policija kada je došla na teren shvatila je da nema što prijaviti. Probio je prozor na dijelu gdje je bila garaža, odnsono u prizemlju sa zapadne strane do ceste, postavio je kabel od struje bio je povezan s drvenim stupom, a potom polegnut na nnjihovom dvorištu iza njegove kuće, nije bio obložen a time niti dobro zaštičen. Čim je svjedok shvatio da nije radio HEP, taj kabel su uz pomoć HEP-a uspjeli pomaknuti i sada tužitelj ima spoj struje s glavne ulice na zapadni dio svoje kuće. Napravio je spoj cijevi kanalizacije, na postojeći dio kuće na način da je kanalizacijska cijev izlazila iz jedne prostorije u drugu, umjesto da je prokopao kroz zid. Također je svojim autom parkiranjem istog na cesti ispred njihovog ulaza spriječio prolaz, to su prijavili policiji, nakon pet dana se taj automobil i pomakao. Istaknuo je da se ne može pristupiti tom dijelu nekretnine, ulasku automobliom, zbog nagiba terena, jer je automobil niži pa donjim trapom bi strugao prijelaz, već je to isključivo moguće vozilom koje je više.
Na poseban upit Je li mu poznato da su u tom dijelu nekretnine ukopane ranije kakve cijevi, kanalizacijske ili vodovodne, svjedok je odgovorio kako Kanalizacijske cijevi nikada tu nisu bile, za vodovodne ne zna.Na poseban je li mu poznato da u bilizini predmeta spora postoji sepitčka jama, svjedok je odgovorio kako to ne zna.Na poseban upit jesu li tražili kompezaciju kada su tužitelju dozvolili polaganje elektro kabela, ovo po dolasku Mladena Tomaša, svjedok je odgovorio kako to u početku nisu tražili tek nakon što je tužitelj iskopao rupu za kanalizaciju, tada su od njega tražili da za slučaj da njima treba nešto raditi ubuduće da im da suglasnost da im neće raditi probleme, što je tužitelj odbio.Na upit je li mu poznato da je tužitelj Tomaš renovirao kuću, svjedok je odgovorio da zna da nije bilo nikakve renovacije još kao dijete je tu

dolazio kod tete sa 12 godina, takvo nešto ne pamti.Na poseban upit Je li predmet spora uvijek istih dimenzija, širine, svjedok je odgovorio potvrdno, da je takvo oduvijek. Na poseban upit zna li od kojih zemalja je napravljen taj put, odnosno dio nekretnine koji je predmet spora, svjedok je odgovorio da to ne zna.Na upit Je li cijevi struje, vode i kanalizacije prolaze cijelom sjevernom stranom tužiteljeve kuće, svjedok je odgovorio niječno.Na upit Kako dobiva tužitelj vodu s njegove parcele na parcelu „kašetare“ koja je isto tužiteljeva,svjedok je odgovorio, Nikako. Niakvo brojilo tužitelj da nema na njihovom dvorištu koje je predmet spora, a ima li na svojoj parceli svjedok pretpostavlja da ima. Tužitelj , nakon što je postavio kanalizacijske cijevi ponovno je vršio radove, ostavio je nepovratni ventil kako bi spriječio štetne misije, od garaže je napravio apartman, kako bi spriječio mirise na istima, ovo ističe jer je opet radio radove na njihovom dvorištu, koje je predmet spora. Otac je pokrenuo postupak protiv Ante Tomaša radi uklanjanja tih cijevi.

25. Iz stranačkog iskaza u bitnom se saznaje kako je tužitelj ostao kod navoda da je predmetni dio nekretnine položajno iza njegove kuće njegov i koristi ga nesmetano već 60 godina, ono sobno i putem prednika Ivanke Zulim. 1966 da je spojio vodu, stavio mjerilo, ukopao jei struju on to da ne bi na tuđoj parceli radio.Napravio jeuzemljenje i ovaj prolaz mu je jedini prolaz zap ristup septičkoj jami. I Ivanka Zulim se tim prostorom tako služila. 1965. tužitelj je kupio kuću od Mije Barade, istim prolazom je dolazio do obje svoje nekrentine uključujući i gornju tzv „kašetaru“,nitko mu to nikada nije zabranjivao, sve do prije 3-4 godine , zbog čega je i ustao tužbom . Naime osjetio je da bi moglo doći do polaganja cijevi pa je poslao malog, sina kod tuženike, ovaj prolaz oduvijek se s njim kiristi kamion mu dolazi isprazniti septičku jamu tuda.Instalacija za kanalizaciju je poloožena 1966. struja je bila i prije kad su kuću kupili 1965.,u odnosu na prijavu Državnom inspektoratu to da se odnosi na adaptaciju štala , građevine izgrađene prije 1968. (dio 2011) i one su po zakonu legalizirane, Parcela „kašetara“ kupio ju je od Ivanke Špika 2000., objekta napravio nakon jedne goidne, Ivanka Špiika se tim prolazom služila S Ivankom Zulim i Božom je bio u odličnim odnosima 70 godina su živjeli skladno, između predmetne parcele i kaštetare postoji zid ranije je bio suhozid, on je sjeverna granica parcele 3169.,na upit kako pristupa s predmetne parcee do“kašetare“ odgovorio je da to radi u nuždi jer je riječ o zidu visine 0,5 m , vozilo ostavi na predmetnoj nekrentini i pješice prekorači zid, smatra ga sporednim ulaskom na parcelu „kašetara“ glavni mu je s ulice, taj betonski zid izgradili su Miho Barada i Bože Zulim, prije je bio suhozid to ne zna tko je izgradio, kanalizacijska cijev postoji od prije 60 godina a i danas je tu spojena sa septičkom jamom,ta cijev iz kuće ide u septičku jamu,zadnje 3.4 godine od kada je raskopano, tu spetičku jamu crpi s južne strane kuće tehčniki je izvedivo ali je otežano i neekonomično, javna kanalizicja nije još zaživjela, cijevi su postavljene, ali nije u funkciji, ne zna gdje je predviđen njegov spoj na javnu kanalizaciju, vodovodna cijev je spojena kroz put ima 60 godina, prje nego što je kanal iskopan, na sjevernom zidu kuće kabel od električne energije je postojao, prazan kabel, nije pod naponom, a glavni kabel preko kojeg imaju struju je zakopan u zemlju, a stup električni je na njegovoj parceli.,on je sina poslao kod tužitelja jer smatra da je predmetna parcela njegova parcela, a tuženici da imaju pravo prolaska tim putem do svoje nekrentine pa da ih upozori da će imati građevinske radove od par dana.

26. Iz iskaza tuženika u bitnom proizlazi kako je osporio iskaz tužitelja jer je isti kazao niz neistina pa tako ističe da ovo nije put kojim je tužitelj prolazio niti je imao potrebu istim prolaziti, s njim da je nastao problem kad je tužitlej želio napraviti

apartman i spojiti kanalizaciju za taj apartman, želio je kanalizacijua spojiti i to kuću na staru kanalizaciju, koja se spaja na septičku jamu,kanalizaicija dakle da izlazi iz apartmana, vraća se u kuću, spaja na bivšu kanalizaciju koja bi išla do septičke jame,Tuženik da nije vidio u 50 godina pražnjenje tužiteljeve septičke jame cisternom, i on sam da ima crnu jamu koju 17 godina nisu srcpili jer nije to trebalo, pretpostavlja da je prohodnost tužiteljeve jame drugdje za crpljenje iste. Zid je izgradio Božo Zulim, Ivanka Zulim njegova teta, ne Mijo Barada, zašto bi radio na tuđoj nekrentini od Tone Špika i Ivanice roð Jakić koja je rodica teti Ivanki Zulim. Visina zida je 1.5m ne manje, samo mlađi ljudi ga mogu preskakati, suhozid je u biti bio kamena gomila, vlansištvo gornje parcele, čiji je vlasnikom tužitlej postao 2000, betonski je izgrađen 1960., ovo zna jer je teta izgradila kuću 1950, a zid je nakon kuće izgrađen, za proširenje dvorišta, rodica je dozvolila teti Ivanki proširenje dvorišta je barba kupio auto, spor s tužiteljem nastao je kad je poslao sin k njima da ih obavijesti da će ukopati kabel struje, na što su oni pristali, no suprotno dogovoru on je prokopao za kanalizacijsku cijev, tužitelj nema struju kroz njegovo dvorište već je dobio ormarić ima godinu i pol, od 2011 kad je teta umrla, znao je da će mu ona ostaviti nekrentinu , imao je s njom ugovor o doživotnom uzdržavanju. Imaju prijave, supruga i kaznenu, teta ,ranji vlasnik, je tu bila od 1950 tužitlej je došao 1968/69, u dvorištu postoje vodovodne instalacije od trenutka kad je prošao vodovod ,1972 prošao za Medenu, vjerojatno prošao te godine za gornje parcele. Tuženik je potvrdio da je tužitlej renovirao svoju kuću ne zna kada, osporio svjedoka Salapića da je renoviranje vršeno uz pomoć dizalice jer je malen prostor to je moguće samo skelama, kuća tuženika od predmetnog dijela udaljena je 40 m, potvrdio navod tužitelja da su njegovi odnosi s tetom Ivankom i tetkom Božom bili bliski,puklo je između njih kad je tužitelj od garaže htio napraviti apartman 2023 kada je htio graditi zgradu na gornjoj parceli, pristupni ulaz toj zgradi je trebao ići preko njegove nekretnine, dvorišta, vodovodne cijevi 1972 koje je kazao da su u dovrištu to je samovoljno Vodovod stavio, ne pitajući za vlasnike, tužitelj ima šahtu 25 m niže od njegove šahte, osporio je duljinu izvođenja radova od Maijana Žaje to nije 7,8 mj, Državnom inspektoratu prijavio je tužitelja zbog postavljanja kanalizacijskih cijevi u njegovo dvorište, koje ranije tu nisu postojale, tužitelju spori prolazak pješice također jer da tužitelj nema veze s njegovim dvorištem.

27. Analizom svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti ovo posebno kad se dovedu u svezu iskazi svjedoka, utvrđuje se kako tužitelj nije s uspjehom pružio dokaz svojih navoda o tom da koristi predmetne dijelove poslužne nekretnine na način opisano tužbenim zahtjevom (uređenim podneskom 11. svibnja 2026) kroz period od 20 godina.

28. Dakle, saslušani svjedoci i to Nikola Jadrić, Tereza Mihaljević Nevenka Oštrić, Meri Mitar, upućuju u bitnom na to da tužitelj do svoje nekretnine može doći drugim putem pri čemu Tereza Mihaljević i Nikola Jadrić ističu da se tužitelj nikada nije služio predmetnim dijelom poslužne nekretnine u svrhu prolaza ili provoza . Čak i iskazi Gordana Salapića i Marijan Žaja u tom smislu ne bi išli u prilog tužbenom zahtjevu.

29. No prvo je za kazati kako su u tim bitnim činjeničnim navodima (pa tako i da se tužitelj nije koristio predmetnim dijelom tuženikovo dvorišta kroz period od 20 godina) svjedoci suglasni pa ovaj sud nije našao da bi sami po sebi iskazi rodbinski povezanih osoba bili samim time okarakterizirani subjektivnim, uostalom takvim samim po sebi, nije sagledavao ni iskaz tužiteljevog zeta Marijana Žaju . Konkretno iskaz tog svjedoka sud nalazi vjerodostojnim upravo u dijelu koji je suglasan s ostalim dokazima. Tereza

Mihaljević navodi, a to potvrđuje iskazom i sam tužitelj da je kupio nekretninu , kuću od Marije Barada 1969 (uselio godinu i po poslije) i ta svjedokinja opisuje ,da tužitelj (i prednik) imaju funkcionalni zaseban ulaz kao pristupni toj svojoj nekretnini te da tužitelj nikada nije ni imao potrebe koristiti se, niti se je koristio predmetnim dijelom tuženikove nekretnine, dvorištem. I Goran Salapić radnik angažiran od tužitelja za radove naveo je da postoji drugi put koji je nakon što su oni radove rekonstrukcije na kući tužitelja i izvršili, da se tim putem moglo pristupiti tužiteljevoj kući. Nevenka Oštrić također potvrđuje iskaze svjedoka Mihaljević, Jadrića i Žaje da tužitelj ima zasebni ograđeni pristup svojoj nekretnini te dodaje da je pristup tuženikovoj nekretnini bio moguć, a o proširenju tog puta koje da je izgradio Bože Zulim prednik tuženika za svoje potrebe, saznajemo iz iskaza svjedokinje Mihaljević, Jadrića.

30. Posebno se ističe da iskaz Marijana Žaja tužiteljevog zeta sud prihvaća vjerodostojnim, ali ipak sadržajno nedostatnim za usvajanje tužbenog zahtjeva, naime, ovaj svjedok je iskazivao kako je izvodio radove rekonstrukcije na tužiteljevoj kući i da su radovi trajali par mjeseci, da je poznavao baku Ivanku, no i sam svjedok navodi da je radio na kući par mjeseci, jer živi u Zagrebu. Njegov iskaz kada se dovede u svezi s iskazom svjedoka Gorana Salapića koje je tužitelj angažirao za rad na rekonstrukciji kuće, opisno se tiče perioda o tek par mjeseci prije 20 godina za života prednice tuženika, kroz koje je tužitelj koristio predmetni dio nekretnine tek namjenski za olakšanu rekonstrukciju svoje kuće, što uostalom i nije sporno ,jer svi svjedoci pa i tuženik ukazuju da je tužitelj imao dobar susjedski odnos s prednicom tuženika , pa uistinu nema mjesta sumnji i tom da su ti svjedoci Salapić i Žaja iskazivali o nesmetanom korištenju predmetnog dijela nekretnine, no, ističe se kako njihova saznanja tiču se perioda o tek nekoliko mjeseci dok su se radovi izvodili. Žaja pri tom spominje da tužitelj ima pristup s južne strane s glavne ceste što ovaj sud nalazi i funkcionalno i gospodarski i logičnim, da njegov stambeni objekt ima uz okućnicu i svoj pristupni put s ceste, koji nije predmetni. Stoga sagledavajući njegov iskaz s iskazima naprijed navedenih svjedoka, ostaje za zaključiti i kako nitko nije ni vidio tužitelja da koristi predmetnu nekretninu izuzev za adaptaciju rekonstrukciju kuće za života tuženikove prednice Ivanke Zulim, odnosno kako je svjedok Salapić kazao, dok nije uredio svoj pristupni put.

31. Nadalje, iskaz svjedoka susjeda Tomaša Mavara ipak nije bio dostatan u smislu osnovanosti pretpostavki ispunjenja zatražene stvarne služnosti tužitelja na nekretnini tuženika kroz period od 20 godina ovo posebno kad je svjedok iskazao da je tužitelj imao položene cijevi na vlastitoj nekretnini, odnosno nekretnini prednika Barade. Doduše iskazivao jest ovaj svjedok da je tužitelj parkirao vozilo dok su Zulim i Ivanka bili živi, no, kad se taj iskaz dovede u svezu s iskazom susjede Tereze Mihaljević i svjedokom Jadrićem, koji osporavaju da je tužitelj tuženikov dio nekretnine koristio, pa tako i da bi to radio kroz dugogodišnji period od 20 godina, za prolaz pješice i vozilom, u kojem dijelu, no za ranije razdoblje po dolasku tužitelja i kupnje se slaže i svjedokinja Meri Mitar, (za koju ovaj sud ne nalazi da ima konkretnih saznanja o novijem razdoblju faktičnog stanja na nekretnini ,već o ranijem iz vremena njezinog djetinjstva) ne može se tvrditi dokazanim ispunjenjem zakonskih pretpostavki za služnost ovo posebno kad se u obzir uzme da je i očevidom odnosno praćenjem stana na terenu, a potom i iskazom samog tužitelja i tuženika, utvrđeno da tužitelj ima prikladnu putnu vezu do svoje nekretnine ne ovu predmetnu.

32. Utvrđenim se u postupku nalazi i da je Božo Zulim suprug Ivanke proširio predmetni put za potrebe svog vozila i parkiranja te pristupa svojoj nekretnini, dakle mjesta za dva vozila, obzirom na širinu puta i nema .Kad se uzme u obzir utvrđenje prema kojem je Božo Zulim preminuo 1977 što navodi svjedok Tereza Mihaljević, a Nikola Jadrić susjed navodi da je Božo proširio put 1967, kako bi mogao parkirati svoje vozilo, uistinu ne proizlazi da bi tužitelj dugogodišnjim posjedom 20 g neprekinuto koristio se baš tim predmetnim dijelom za parkiranje, dok provoz vozilom nije ni moguć jer vodi u nastavku tuženikove nekretnine do septičke jame i tuženikovog vrtlića. Tu je za dodati kako je tuženikov pravni prednik Zulim izgradio zid što se nalazi i ne samo u funkciji proširenja postojećeg puta za njegovo vozilo već podizanjem zida (ne ostavljajući otvorenim površinu) ujedno je onemogućio nesmetan prolaz preko svoje nekretnine isključivši sve treće osobe pa i spram tužitelja obzirom na visinu zida jer, zaključuje se, da je postojao dogovor i suglasnost Zulima s tužiteljem odnosno njegovim prednikom Baradom, ne bi ni bilo potrebe za razgraničenjem nekretnine visinskom razlikom s južne i sjeverne strane u ogradnom betonskom zidu, ukoliko je suglasnost postojala oko korištenje tuženikove nekretnine kao poslužne .

33. Nikola Jadrić izrijekom navodi da je obitelj tužitelja, Tomaš pristup k svojoj nekretnini imala i koristila s glavnog puta, Petra Krešimira IV. a riječ je o susjedu starije dobi , koji je iskreno kazao da je i njegov odnos s tužiteljem početno jako dobar, narušen, ovo kada je tužitelju u drugom postupku iskazao namjeru svog svjedočenja. Upravo ovaj iskaz kada se dovede u svezu s iskazima ostalih svjedoka Mihaljević, Oštrić pa i Salapić potvrđuje se kako tuženik kazuje istinu jer cijelo vrijeme tužitelj se može ali i koristi se drugim pristupnim putem, tek uz dozvolu vlasnika poslužne za pojedine prilike, tako od prednice Ivanke Zulim, potom i tuženika, za konkretne najavljene radove, kratko koristi se i predmetnim no ne u periodu kontinuiteta od 20 godina. Stoga kad se iskazi svjedoka dovedu u svezu s očevidnim zapažanjima te nalazom i mišljenjem vještaka, pa tako i kad se u obzir uzme da je za doći do svoje nekretnine potrebno da tužitelj prekorači /preskoči zidić od 0,5, m do 1.5. kako su to stranke iskazivale, pri čemu se ističe u postupku nije ni bilo predlagano građevinsko vještačenje a kako između stranaka ne postoji spor o postojanju zida već tek o njegovoj visini, dakle utvrđuje se da visinska razlika poslužne i povlasne postoji i da je prepreka između nekretnina stranaka postojeće, uistinu se ne nalazi ni razumna svrha vršenja služnosti puta s poslužne na povlasnu . Naime zaključuje se upravo suprotno da je tužitelju otežano pristupiti njegovoj nekretnini zbog prepreke zidića, dok s druge strane, u nastavku nekretnine tuženika , tim spornim "putem" moguće je septičkoj jami, no u odnosu na istu, tužitelj nije dokazao da je pristup jami za pražnjenje i koristio u periodu od 20 godine upravo prolaskom preko predmetne nekretnine tuženika. Tužitelj, što više za praženjenje jame je kazao da je koristio drugi pristupni put, sve ove godine, a i nitko od svjedoka ga nije vidio da se služi prolaskom i provozom spornim dijelom nekretnine, zbog čega se zaključuje kako u ovom postupku tužitlej nije dokazao da bi se od 1968 (kad je tužitelj kupio povlasnu nekretninu) do 2011 (kad je tuženik postao vlasnikom poslužne nekretnine) nesmetano koristio prolazom (pa ni radi dolaska do septičke jame) niti je nađen drugi razumni razlog i svrha korištenja .

34. Naposljetku kako se je ovaj sud pozvao na svjedoke i njihove iskaze koje nije našao u prilog tužbenom zahtjevu, ograničavajući se na stav, kako su iskazi naprijed spomenutih svjedoka suglasni, ističe se da se nije moglo utvrditi da bi ti izvori saznanja zbog rodbinskih odnosa, sentimentalnih razloga i prijateljstva bili neobjektivni. Kao naglašen razlog za to stajalište, ističe se da su, bez obzira na konkretne odnose, svi

iskazi sadržajno sukladni u istom, da tužitelj nije koristio predmetne dijelove tuženikove nekretnine (izuzev kod rekonstrukcije kuće po kupnji od Barade) a za to nije ni imao potrebe pa kad se sagledavaju isti kao cjelina međusobno povezanih izvora saznanja, pri čemu su kritičnije i temeljitije ispitani , zaključuje se da su svjedoci neposrednih osobnih saznanja o relevantnim okolnostima u svezi predmeta spora o bitnim činjenicama (koje se tiču upravo vremenskom perioda faktičnog stanja na predmetu spora a koji su sukladno i koji jedan drugog ne isključuju, stoga kada su svjedoci i prethodno upozoreni po zakonu da je davanje lažnog iskaza kazneno djelo time i na posljedice takvog postupanja , ovaj sud ne nalazi da su iskazivali s namjerom pogodavanja tuženiku .

35. Stranački iskazi također su cijenjeni dovođenjem istih u svezu s naprijed saslušanim svjedocima i materijalnom dokumentacijom pa se istinitim nalazi i navod tuženika kad je kazao da do problema s tužiteljem dolazi tek 2023,. koju činjenicu tužitelj nije ni osporio, a potvrdili su tuženikova supruga i sin (čije iskaze zbog rodbinske bliskosti s tuženikom ovaj sud je posebno kritički razmatrao), pa kako je spor nastao u pogledu nepridržavanja dogovora oko izmjene cijevi, navedena situacija koje je kulminirala i prijavama, a dogodila se pred utuženja u ovom postupku 2023., u suštini potvrđuje kako je tužitelj za bilo kakvo korištenje tuženikovim dijelom nekretnine tražio suglasnost vlasnika poslužne nekretnine, a da je to odobrenje ishodio samo kratkotrajno od ranijeg vlasnika Zulima, prednika tuženika kod rekonstrukcije kuće.

36. Naposljetku, posebno u odnosu na potraživanje polaganje vodovodnih, kanalizacijskih električnih instalacija, za kazati je da sam tuženik iskreno priznaje iako većina svjedoka o tom nema posebnih saznanja, da je u njegovom dvorištu upravo na dijelu označenom po geodetu postojala vodovodna instalacija još od 1972. godine, kada je vodovod prošao za Medenu, no u odnosu na to ovaj sud ne smatra da je i to priznanje činjeničnog navoda u prilog tužbenog zahtjeva. Naime, Zakon o vodnim uslugama jasno određuje da se komunalne vodne građevine ne mogu opteretiti založnim pravom, niti mogu biti predmetom ovrhe, osim kada je Zakonom drukčije određeno. Slijedom navedenog postavlja se pitanje na koji način tužitelj misli provesti ovrhu na vodovodnoj cijevi, sve i da uspije s ovim tužbenim zahtjevom. Nadalje, Zakonom o vodama propisano je kako već izgrađene vodne građevine (pri tome izjednačene su i komunalne vodne građevine s regulacijskim i zaštitnim), a što predmetna cijev zaista i jest, predstavljaju vlasništvo Republike Hrvatske bez obzira na postojeće upise u zemljišnim knjigama i neovisno o tome tko je upisan kao njihov vlasnik. Navedena prava upisuju se u zemljišne knjige temeljem geodetskog elaborata ili nacrta služnosti. Stoga ovdje se ne nalazi da bi u odnosu na to traženje tužitelj imao osnov za vođenje ovog postupka. Usmeni dogovori (pa tako i prijašnji dogovori među precima) dakle nemaju pravnu snagu prema novim vlasnicima nekretnine dok nisu uredno upisani u zemljišne knjige.

37. Ovdje konkretno eventualno osnivanje služnosti polaganje vodovodnih, komunalnih cijevi ali i električnih kabela što je u suštini u domeni rada za to osnovanih pravnih osoba kroz izgrađene infrastrukturu u stambenom naselju Seget što uključuje i postojanje posebnih uvjeta priključenja elaborat trase…, kao i sklapanje zasebnih ugovornih odnosa istih s vlasnicima zemljišta ili kroz postupak izvlaštenja. Svakako tu je za dodati kako ovdje tužitelj nije dokazao da bi ta vodovodna cijevi iz 1972 uistinu služila svrsi odvodnje iz njegove kuće u septičku jamu, niti je na te okolnosti funkcije, predlagao izvođenje dokaza. Dok je iz vještva i pokazivanja tužitelja na licu mjesta

razvidno kako navedeni dio niti ne graniči niti ne dolazi do čest. zem. 3155/7 u vlasništvu tužitelja pa se onda postavlja pitanje kako to tužitelj preko navedenog dijela poslužne nekretnine oznake 3155/1 na kojem su instalacije, ima do vlastite nekretnine oznake čest. zem. 3155/7 uopće tražiti i pravo služnosti navedene infrastrukture u korist kat.čest.zem. 3155/7. kada do nje i ne dolaze (geodetska skica vještaka Blaževića list 80 i 101 spisa).

38. Na navedena činjenična utvrđenja, naposljetku ističe se, primijenjen je zakon razmatran za primjenu u okolnostima konkretnog slučaja, jer prema čl. 388. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14, dalje ZV) stjecanje, promjena, pravni učinak i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu tog Zakona, prosuđuje se prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka., kako u proteklom razdoblju, računajući vrijeme tužiteljevih prednika pa i samog tužitelja, stoga, ističe se kako se razlikuje razdoblje važenja pravnih pravila OGZ-a koja su doživjela značajne izmjene kroz prihvaćena stajališta sudske prakse, zatim Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (NN 53/91,9/92,77/92 dalje ZOVO) od njegova stupanja na snagu 1. rujna 1980.g. do 1. siječnja 1997.g., odnosno ZVDSP-a tj. do početka primjene tog Zakona koja o stjecanju prava vlasništva odnosno stvarnih služnosti slijede pravila OGZ-a ali su osuvremenjena, posebno u pogledu rokova dosjelosti.

39. U smislu pravila iz paragrafa 1465. OGZ-a za dosjelost je također potrebno da je isteklo vrijeme zakonom ustanovljeno, a prema načelnom mišljenju o dosjelosti Proširene Opće sjednice SVS-a od 4. travnja 1960.g. br. 3/60 uslijed promijenjenih ekonomskih odnosa i prilika različiti rokovi dosijedanja prema pravilima sadržanim u zakonima i drugim propisima koji su bili na snazi 6. travnja 1941.g. i više ne odgovaraju načelu zaštite opravdanih interesa pojedinca određeno je da je za dosjelost nekretnine potrebno vrijeme u trajanju od 20 godina. Nadalje, prema pravilu iz paragrafa 1460.OGZ-a za stjecanje institutom dosjelosti pored sposobnosti stjecatelja i predmeta potrebno je da se doista posjeduje rečeni predmet te da je posjed zakonit, pošten i istinit. Prema odredbi iz čl. 54. st. 1. ZOVO-a stvarna se služnost stječe dosjelošću kada je vlasnik povlasnog dobra faktično ostvarivao služnost za vrijeme od 20 godina, a vlasnik poslužnog dobra se tome nije usprotivio. Stvarna služnost se prema odredbi st. 2. čl. 54. ZOVO-a ne može steći dosjelošću ako je vršena zloupotrebom povjerenja vlasnika ili posjednika poslužnog dobra, silom, prijevarom ili ako je služnost ustupljena do opoziva.

40. S obzirom da iz rezultata postupka proizlazi da je tvrdnja tužitelja da je njegov posjed prava stvarne služnosti preko nekretnine tuženika započeo po kupnji nekretnine negdje 1969., ali i ranije putem pravnog prednika, prema pravnim pravilima OGZ-a potom ZOVO pa tako i čl. 54. stvarna služnost stječe se dosjelošću kada je vlasnik povlasnog dobra faktično ostvarivao služnost za vrijeme od dvadeset (20) godina, a vlasnik poslužnog dobra se tome nije protivio. St. 2. ove odredbe propisuje da se stvarna služnost ne može steći dosjelošću ako je vršena zloupotrebom povjerenja vlasnika ili posjednika poslužnog dobra, silom, prijevarom ili ako je služnost ustupljena do opoziva.

41. Promatrajući uvjete potrebne za stjecanje vlasništva dosjelošću za stjecanje stvarne služnosti dosjelošću ne traži se ni savjestan (pošten) ni zakonit posjed ali je nužna istinitost stjecanja, odnosno da posjed nije stečen vi, clam i precario i faktično ostvarivanje služnosti (posjeda) kroz neprekinuto vrijeme od dvadeset (20) godina, čemu se vlasnik poslužnog dobra nije protivio.

42. Dakle, imajući u vidu saznanja do kojih je sud došao analizom provedenih dokaza prolazilo bi više nego jasnim da u konkretnoj činjeničnoj situaciji nije prihvatljiva tvrdnja tužitelja da je u tom zakonom propisanom razdoblju neprekinuto kontinuirano izvršavao navedenu faktičnu vlast i služnost pa ni u zatraženom sadržaju kako on to opisuje, ali ne proizlazi ni da kao takva bi imala razumnu svrhu ovo u smislu članka 229 st 1 ZV-a.

43. Pažljivom dakle analizom iskaza neposredno saslušanih svjedoka i stranaka, te neposredno izvršenim uvidom na licu mjesta, ovaj sud utvrđuje da brojni dokazi koji su u postupku izvedeni upućuju i na zaključak da tužitelj kroz period od dvadeset (20) godina nije dokazao neprekidno, neometano od strane pravnog prednika tuženika i tuženika u posjedu prava stvarne služnosti prolaska putem odnosno provozom istim i polaganjem elektro vodovodnih komunalnih instalacija ucrtanih u skici lica mjesta vještaka geodeta.

44. Zaključak o tome donesen je ocjenjujući vjerodostojnost svih izvedenih dokaza, posebno sagledavajući rezultate dokaznog postupka u njihovoj ukupnosti, pri čemu je vjerodostojnim u bitno i suglasnima ovaj sud našao iskaze Oštrić, Jadrić, Mihaljević koji u bitnom nisu suprotni navodima Salapića, Žaje, Mitre i to stoga što se njihovi iskazi nadopunjuju, logični su i u skladu su s preostalim izvedenim dokazima, dok sud nije poklonio vjeru iskazu tužitelja u onom dijelu u kojem je u suprotnosti sa ostalim dokazima izvedenim tijekom postupka pa tako ni iskazu svjedoka Tomaša čiji iskaz je u bitno, osporen iskazom naprijed navedenih svjedoka. Svakako navedeni posjed nije dokazao tužitelj da ga je izvršavao kroz razdoblje od 20 godina da bi bile ispunjenje pretpostavke za stjecanje stvarnog prava dosjelošću.

45. Svakako, tužitelj ovom postupku nije dokazao ni da bi se od 1968. (kad je tužitelj kupio povlasnu nekretninu) do 2011 (kad je tuženik postao vlansiom poslužne nekretnine) u posjedu ovog prava bio odnosno vršio posjedovne čini faktične vlasti prolaza provoza, instalacija u korist povlasne nekretnine čiji je vlasnikom , dok dobri odnosi sa tuženikovom prednicom ne znače samo po sebi i dokaz osnovanosti tužbenog zahtjeva prema zatraženom sadržaju, već samo mogu dovesti do pitanja zašto nije s istima ustanovio služnost za njihova života naime od 1969 odnosno od smrti Bože Zulima 1977 pa do 2011 trenutka kad je prednica tuženika preminula, za isto je bilo vremena.

46. Sukladno odredbi članka 7. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 96/08, 112/99, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11 i 148/11 i 25/13 dalje ZPP), sud više ne ispituje materijalnu istinu, već mora suditi na temelju činjeničnog supstrata kojeg mu ponude stranke, a koje, stranke su se na ročištu zaključenja glavne rasprave očitovale kako nemaju daljnjih dokaznih prijedloga to je sud trebao donijeti odluku prema postojećem stanju u spisu pri čemu ističe se, dokazi koje ovdje nisu posebno izneseni sud ne nalazi posebno bitnim za odluku o predmetu spora pa tako ni zahtjev za inspekcijskim nadzorom.

47. Ovdje dakle tužitelj nije dokazao ispunjenje pretpostavki iz člana članka 229. st. 1. ZV-a prema kojem se stvarna služnost osniva na temelju zakona dosjelošću, ako ju je posjednik povlasne nekretnine pošteno posjedovao izvršavajući njezin sadržaj kroz dvadeset godina, a vlasnik poslužne nekretnine nije se tome protivio. Ovo posebno kad se u obzir uzme da da postoji javni put kojim je u cijelosti tužitelju omogućena komunikacija , dok mu je fizički i nemoguće pristupati navedenim dijelom predmeta spora zbog visinske razlike postojanja ogradnog betonskog zida . Tužitelj naime nije dokazao da bi u kontinuitetu od 20 godina prolazio spornim putem za pristup na svoju nekretninu odnosno da su k njemu, istim pravcem na njegovu nekretninu dolazile i druge osobe kroz vrijeme od 20 godina i, a da se tuženik tome nije protivio. Kao i da bi koristio vodovodnu cijev iz nekretnine tuženika za potrebe svoje povlasne nekretnine kao i da bi se provozio ili parkirao cijelo vrijeme neprekinuto, Stoga primjenom propisa citiranih u ovoj odluci, utvrđuje se da tužitelj, a na kojem je bio teret dokaza, nije dokazao da je za korist svoje nekretnine kao povlasne stekao pravo služnosti pa je tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

48. Tuženik, zastupan po punomoćniku odvjetniku, u potpunosti je uspio u ovom postupku, pa mu je temeljem odredbe članka 154. st. 1. i 155. st. 1. ZPP-a i temeljem odredaba Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23 – dalje: Tarifa), priznat opravdani parnični trošak za sastav odgovora na tužbu 100 b (Tbr 8.t.1 i Tbr 7,t,1, sastav podneska od 16.1.2025 20.10.2025.,29.1.2026, 22.5.2026 , četiri obrazložena podneska Tbr 8. t2. Tbr 7.1 , od po 100b, sastav podneska od 25.7.2026 i 12.6. 2026. od po 50 b, Tbr 8t3, ,),, pristupa ročištima 17.1.2025., 12.3.2025., 22.10.2025., 7.12.2025., 14.1.2026., 10.3.2026., 8.5.2026., 16.7.2026., 14.9.2026 od po 100 b (Tbr 9 t1.) ukupno 1500 bodova pomnoženo s 2,00 eura daje iznos od 3.000,00 eur-a dok je za više zatraženi trošak zahtjev odbijen kao neosnovan pri čemu se ističe da nije priznat ni trošak sudske pristojbe jer kao takav nije specificiran ovo sukladno čl. 164 st 2 ZPPa

U Trogiru 27. listopada 2026.

Dokument je elektronički potpisan:
Mirna Veža
Vrijeme potpisivanja:
27-10-2026
14:21:21

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#0C1156415448522D3631393830303038393334
OU=Signature
S=Veža
G=Mirna
CN=Mirna Veža

S U T K I NJ A:
Mirna Veža

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu Županijskom sudu u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka e komunikacijom (čl. 106 a ZPP-a).

Dostavna naredba
-Pun tužitelja
-Pun tuženika
-U spis

Broj zapisa: **9-3088f-42e00**

Kontrolni broj: **0febc-bf0a1-2d51a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mirna Veža, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.